Universitätsbibliothek Paderborn

Consilia || Salomonis, || Sive || Collecta Salomonis || Axiomata

Maxime Necessaria Homini, ut se ipsum sapienter dirigat ; E Gallico In Latinum versa, revisa & amplicata per Auctorem, cum Indicibus necessariis

Continuatio || Consiliorum || Sapientiæ, || Sive || Axiomatum || Salomonis - Maxime Necessariorum Homini, ut se ipsum sapienter dirigat ; Cum Reflexionibus Sup hac Axiomata

Cureau De Lachambre, Pierre

Coloniæ Agrippinæ, 1694

IV. Vadam ad collem thuris. Cant. 4.

urn:nbn:de:hbz:466:1-37901

Visual Library

ſuper te multitudinem ſuarum benedi-
ctionum.]

REGULA QUARTA.

Vadam ad collem thuris.
Cant.4.

PARAPHRASIS.

Vadam ad montem Incenſi, ad me elevandum per orationem & per pœnitentiam uſque ad plagas & vulnera Jeſu Chriſti, formando in mea anima characterem ſuorum dolorum, & imposterum non aliâ vitâ vivam, quam illâ, quam de corde ejus ſumpſero.]

REFLEXIO.

ECce methodum, quam obſervare debes in ſolitudine illis diebus, quibus tempus habes audiendi tuam conſcientiam, & conſiderandi id quod hæc tibi dicere prætendit.

Narra ſæpius tibi ipſi hiſtoriam tuorum miſerabilium annorum, & omnia illa quæ occurrerunt in illis funeſtis occaſionibus, in quas te ſocietates humanæ induxerunt. Recordare uniuſcujuſque tuæ culpæ, & de qualibet ſuſpira, plora, & elice actus Contritionis dignos gratiarum, quas mors Salvatoris tibi promeruit, & quæ te retraxerunt de Inferni barathro.

Dic, Domine, id quod me quàm maximè affligit in his peccatis tam enormibus, eſt, quod cor meum ſit nimis debile ea odio proſequendi. Ah reverà eſt nimis parum pro corde meo, & nimis parum pro cordibus meorum Confeſſariorum, qui illa cognoverunt, & qui illa mecum defleverunt: vellem habere corda omnium hominum, & omnium Angelorum, & de hac multitudine cordium ſimul junctorum formare contra meas ingratitudines imprecationes & odia tam fortia, ut ſint æqualia meæ triſtitiæ & mei infortunii. *Cor mundum crea in me Deus.* Domine impende tuam potentiam & miſericordiam, creando mihi

cor

cor novum, cum quo tibi ſatisfacere, & te amare valeam.

Hoc deſiderium placebit Salvatori, ſicut ipſi placuit deſiderium Davidis & Sancti Petri, & tot aliorum peccatorum converſorum, qui poſtquam annos impleverunt ſuſpiriis & fletibus, ultimò hi eorum fletus facti tenuiores, informarunt ſe, an non aliquis in mundo ſit, qui poſſit facere renaſci in anima eorum aliquam ſcaturiginem talium amararum aquarum, quæ nunquam ceſſarent, ſed toto eorum vitæ tempore durarent. *Quis dabit capiti meo aquam; & oculis meis fontem lacrymarum?*

Dic idem contemplando tuum Dominum Crucifixum. Dic ſincerè ex corde & cum talibus verbis, quæ non ſunt quàm ſuſpiria Amoris: *Quis dabit capiti meo aquam?* quam eſſem felix ſi viderem egredi ex meis oculis torrentem lacrymarum, quæ ſe conjungere poſſent torrentibus ſanguinis mei Dei, & currere cum his ad unumquemque locum, in quo mei errores fuerunt commiſſi, ut ubique ubi reſcitum fuit, me fuiſſe peccatorem,

pariter reſciatur, quod ploraverim, & ut ubique videantur æterna ſigna meæ pœnitentiæ. O populi, qui unquam audiviſtis loqui de ſcandalis meæ vitæ, venite & audite meos clamores, & meas lamentationes, venite & videte dolorem meum. Aſpice mi Deus & conſidera id quod habeo in mea conſcientia; Spero tamen in te, etiam in ſtatu in quo ſum; ſis tam benignus & in hoc pariter me dilige; ad minimum non dedignâre me aſpicere, ſed relinque de tuis oculis virtutem, quæ nobis dat gratiam & vitam. *Vide Domine, & conſidera.*

Deus te videt & audit tempore harum ſanctarum horarum dum ſentis remiſſ tuos dolores & convulſiones tuæ afflictæ conſcientiæ. Non intermittet te conſolari, dicendo tibi intrinſecè & iteratò id quod tibi tot vicibus dicere curavit per Evangeliſtas & Prophetas, quod peccata tua ſint remiſſa & deleta, & quod in corde tuo nulla macula remanſerit.

Scio hoc quidem divine Salvator, ſed memoria eorum adhuc apud te reman

Ah

Ah magne Deus, quàm parum me hoc conſolatur, dum mihi dicis: *Ego te abſolvo.* ut hoc perfectè fiat, deberes tu, qui nihil ignoras, excogitare inventionem, ignorandi id quod commiſi, & obliviſcendi id quod mihi accidit, dum criminalem & ſcandaloſam vitam agerem.

Qualis enim modus vivendi, vivere in præſentia Dei, qui videt meas infidelitates, & qui earum adhuc reminiſcitur! Qualis modus me conſolandi, dum qualibet die ex parte Dei mihi de novo dicitur, quod mea peccata in ejus effuſo ſanguine lota fuerint; dum alia ex parte inaudio, quod mea peccata adhuc appareant coram oculis Dei, quod in omnem æternitatem apparebunt, quod inter ſplendores Paradiſi ſæculum mearum ingratitudinum erit unum ex ſpectaculis æternitatis! *Poſuiſti iniquitates noſtras in conſpectu tuo, ſæculum noſtrum in illuminatione vultus tui.*

Deus qui videt cum complacentia hos timores & tui cordis inquietudines, eas

prævênit, & voluit tibi dare plenariam conſolationem.

Quia durantibus his familiaribus collocutionibus te conſolatur, tibi loquitur ut Deus, qui per unum ineſtabile miraculum extendit ſuam potentiam, eoque etiam omnia obliviſcendi, & ſepeliendi memoriam tuorum peccatorum aliquam abyſſum, ex qua nunquam amplius egredientur:

Diſponet iniquitates noſtras & projiciet in profunda maris omnia peccata noſtra, quoniam volens eſt miſericordiam.

REGULA QUINTA.

Generoſitatem illius glorificat, contubernium habens Dei, Sap. 8.

PARAPHRASIS.

Nobilitas & potentia Gratiæ divinæ glorificantur per hominem qui vivit familialiter cum Deo.

REFL